

— „Ты знаешь ли, мила Дешке,
„Чи азъ ще си идѣхъ?
„Ще си идѣхъ, мила Дешке,
„А какъ да си идѣхъ?...
„Азъ съмъ, Дешо, чуждъ чуждина,
„Азъ никого нѣмамъ —
„Съ-се-Бога единъ стринѣхъ
„И малкъ лѣліѣхъ имамъ.
„А знаешь-ли.....?
„Че азъ ти.... обичамъ....
„И сърце си мила Дешо....
„Вѣчно ти залагамъ....
А пѣкъ Дешка се го глѣда —
Очи неотѣма....
Колко бѣше в' лице блѣдна —
Бужуръ е червена....
Рѣцѣ-тѣ ѣ треперяхъ,
Сълзи-тѣ текнахъ,
По страни ѣ дѣ минахъ,
Кѣто жаръ горѣхъ.
Съсъ половинъ гласъ му изрѣчи:
„Знамъ-ли, що да казвамъ?...
„Обичамъ ти — тѣзи рѣчи —
„Отъ сърце ти казвамъ....
„Първия пѣтъ, кѣтъ' ти видяхъ —
„В' сърце ми ся вписа,
„Нѣ никому азъ неказвахъ —
„Въ душиѣ си ти крѣяхъ....
„Ни-то денѣ, ни-то нощѣ
„Ази ти забравяхъ,
„А кой знае освѣтъ' меня?
„Азъ сама си знаяхъ....
„Сега, Дешо, ще си идѣхъ —
„Съсъ жалость ти казвамъ,
„Кѣщѣ-тѣ си да обидѣхъ
„И да-но уздравямъ.
„А чи послѣ, 'ко ще Господъ,
„Пакъ ще да ся видимъ,